

[P. Andersen.]

vilde være ganske naturligt, at disse samme Sømænd, som nu dekoreres med Fortjenstmedaillen for den Daad, de har udført, ogsaa kunde faa nogen Indflydelse paa, hvorledes deres egne Forhold skulde ordnes, naar der er Tale om deres videre Uddannelse. Det vilde være en Anerkendelse, som kunde staa udmærket godt ved Siden af den Anerkendelse, der i øvrigt vises dem i denne Tid.

Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister, ogsaa paa Baggrund af disse Betragtninger, at vise Sømændenes Organisation og den menige Sømænd det samme Hensyn, som der gennem Lovforslagets § 2 vises de andre Søfartsorganisationer. Det skulde glæde mig overordentligt, om den højtærede Minister kunde tage denne min Anmodning til Følge.

Første Næstformand (Pinstrup): I den Forbindelse, hvori det ærede Medlem betegnede det ærede Medlem Hr. Elmquist som Agent, maa jeg anse det for at være et uheldigt Udtryk.

Hendriksen: Ligesom de tvende foregaaende ærede Talere kan ogsaa jeg tiltræde dette Lovforslag, hvad § 3 angaar. Det er en slet og ret Retfærdighedshandling overfor Skibsfarten, der herigennem finder Sted, ved at man ophæver denne urimelige og ubillige Konsulatafgift, der har hvilet som en Byrde paa Skibsfarten i 35 Aar. En Særskat er det og intet andet, en Særskat, som ingen andre Erhverv har haft; for det er jo rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Elmquist oplyste, at hverken Handel eller Industri har haft en saadan Særbeskatning, og Handel og Industri har jo ogsaa haft megen Fordel af Konsulaterne. Men det ærede Medlem Hr. Elmquist glemte at føje til, at heller ikke Landbruget havde betalt denne Skat, og Landbruget har haft nøjagtig den samme Fordel af Konsulaterne som Landets øvrige Erhverv.

Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at ogsaa den højtærede Minister finder denne Særskat, Konsulatafgiften, meget daarligt begrundet, og det er jo ogsaa derfor, den nu foreslaas ophævet, hvad jeg fuldt ud kan tiltræde. Men det forekommer mig at være meget lidt rationelt, at man i Stedet for denne Særbeskatning foreslaar en ny Særbeskatning — for det er jo i Virkeligheden det, der gøres gennem Lovforslagets § 1. Man foreslaar i dette Lovforslag, at Konsulatafgiften, som man selv erkender er en Særbeskat-

ning, bortfalder — den har hvilet som en Byrde paa Skibsfarten med et Beløb paa op mod 300 000 Kr. om Aaret, et Beløb, der er gaaet direkte ind i den danske Statskasse — og i Stedet for, netop i Stedet for denne Konsulatafgift — saaledes staaer der i Bemærkningerne — indfører man denne Tonnageafgift paa 100 000 Kr.

Forskellen mellem de to Særbeskatninger er den, at den ene, Konsulatafgiften, hviler paa Erhvervet med et Beløb paa rundt regnet 300 000 Kr., Penge, der, som jeg før nævnte, gaar direkte i Statskassen. Den anden Særbeskatning, den, der nu foreslaas, hviler paa Erhvervet med et Beløb af 100 000 Kr., Penge, der gaar til et Formaal, som i høj Grad interesserer Erhvervet, og som Erhvervet meget gerne ser Penge anvendt til. Det er Forskellen, men i Realiteten, i Princippet, er der ingen Forskel. Man hæver den ene Særbeskatning og indfører i Stedet for en anden.

Forinden jeg paa mit Partis Vegne kan tage Stilling til Lovforslaget for § 1's Vedkommende, maa jeg have et Par Oplysninger af den højtærede Minister, Oplysninger, som ikke staaer i Bemærkningerne, og som den højtærede Minister heller ikke gav, da han fremsatte Lovforslaget.

Jeg maa for det første spørge den højtærede Minister, hvad der menes med sidste Stykke af § 1, hvori der staaer, at Ministeren kan, naar særlige Omstændigheder taler derfor, nedsætte eller helt eftergive Afgiften. Jeg vil gerne spørge, om der hermed tænkes paa at nedsætte eller eftergive Afgiften overfor de Selskaber, som i Forvejen ofrer betydelige Summer paa Uddannelsen af deres Sømænd. Der er saadanne store Rederier herhjemme, der har Skoleskibe, Uddannelsesanstalter, og ofrer mange Penge paa Navigatorernes Uddannelse. Er det Mening, at de paagældende Selskaber ikke skal betale denne Tonnageafgift? For hvis det er Mening, vil Pengene ikke indgaa saa rigeligt, som man regner med; saa faar man væsentligt mindre end 100 000 Kr. i Kassen.

Det andet Spørgsmaal, som jeg gerne vil stille, er, hvorledes Skibsfartserhvervet ser paa dette Lovforslag. Med andre Ord, jeg vil gerne have oplyst, om dette Lovforslag er blevet forelagt efter et Samraad med Dampskibsrederiforeningen og ledende Skibsredere i det hele taget. Jeg vil derfor gerne spørge, om Lovforslaget er blevet til paa den Maade, at man har sagt til Rederne: Vi vil fremsætte Forslag, der gaar ud paa at ophæve Konsulatafgiften, hvis I til Gengæld vil give os 100 000 Kr. til Ud-